

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum error personæ matrimonium dirimat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Si impedi- tractu ignoratum, eo cessante per dispensationem, menum vel alio modo, non satis est sic perseverare ut vni soli sit prius, vel affectu maritali coniugem cognoscere; sed opus est novo contractu. Ratio est; quia nouo con- tractu,

per illum consensum continuatum, seu per illum perseverantiam, & per illum affectum maritalē, non intendunt coniuges de nouo contrahere, sed solum in precedenti perseverare; atqui praecedens coniugium nullū erat: ergo nō sufficit sic permanere, sed necesse est ut intendant de nouo contrahere. Hoc autem fieri, si alter, qui nouit impedimentum interuenisse, alteri aperiat, eumq; inducit ut rursum contrahere velit: vel si id commodè fieri non potest, satis erit illum inducere, vt ad sui solatiū, & ad testandum coniugalem affectum, rursum velit contrahere, perinde ac si iam primum coniugium iniuratur. Non enim est necesse, vt impedimentum in specie significetur, vt vult Scotus dist. 35. Neque etiā vt significetur in genere; vt vult Naur. cap. 22. nu. 45. Vide Caetanum tom. 1. Opusculo 12. & Sotum dist. 28. art. 2.

Ratio est; Quia, etiā alter nesciat Matrimonium haec tenus fuisse invalidum, imo etiā omnino potest fuisse validum, si tamen de nouo intendat contrahere quantum in se est, erit validus contractus, quamvis ex illo errore ad hoc fuerit inductus. Sic si quis contrahat Matrimonium, eò quod potest sponsalia, quae fecerat, non potuisse dissoluī, quae tamen reverā dissoluī poterant: vel si profiteatur in Religione, eò quod potest votum simplex ingrediendi Religionem non potuisse irritari, vel dispensari, validē contraxit vel voulit.

Si impedimentum virtutique co- gnitum, *Dico Secundō: Si impedimentum sciat ab vtroq; coniuge, sufficit virtualis consensus, qua- lis est copula maritali affectu tentata.*

CAPVT VIII.

De errore persona, & conditionis seruili.

D V B I V M I.

Vtrum error personae matrimonium dirimat?

135 R Espondeo, & Dico Primō: Error personae matrimonium irruit reddit, siue sic Error Antecedens, siue Concomitans.

Error du- plex. Notandum Primō: Error in proposito esse duplē; alius enim dicitur *Antecedens*, qui est causa actus: vt si nesciens hanc esse seruam, contrahas cū ea, id nullo modo facturus, si scires. Alius dicitur *Concomitans*: vt cū aliquis facit quippiam cum ignorantia rei, quod tamē esset facturus etiamsi sciret; hic error non est causa rei.

Error hic quadupliciter sit. Notandum Secundō: Quadrupliciter hominem posse decipi in proposito. Primō, Circa personam: vt si putes hanc esse Rachelem, cū tamē sit Lia. Secundō, Circa conditionem seruilem: vt si putes esse personam liberam, quae tamē est serua. Tertiō, Circa qualitatem: vt si putes esse nobilem, sanam &c. quae non est. Quartō, Circa fortunam: vt si putes esse diuitem, quae nō est. Nunc

Error Per- sonae irri- gatio. Probatur Propositio: Error personae tollit consensum Matrimonij cum hac persona: ergo ir-

reditum reddit contractum. Antecedens probatur: quia non consentit, nisi in eam personam, quā animo concepit: ergo non consentit in hanc, cūm hanc animo non conceperit. Vnde sequitur hoc impedimentum esse iuris naturæ.

Quod etiam *Error Concomitans* dirimat, Probatur: quia ille, qui cum hoc errore consentit, reipsa non intendit consentire in hanc, sed in eam quam animo conceptam habet. Ergo non contrahit cum hac. Nec refert, quod sic animo si affectus, vt veler consentire, si illam cognosceret; quia re ipsa non consentit: Matrimonium autem nascitur ex consensu, qui re ipsa est, non ex eo, qui esset facta aliqua hypothesi.

Dico Secundō: Error qualitatis & fortunae nō dirimit: quia iste error non est circa rei substantiam, sed circa quid extrinsecum. Vnde iste vere intendit consentire in personam, quę praefens est, cui putat inesset alias qualitates, vt nobilitatem, virginitatem, &c. Ergo, quamvis illa qualitates non insint, firmus tamen erit contractus. Quod patet ex alijs contractibus, emptione, venditione, locatione, & similibus.

D V B I V M II.

Vtrum error conditionis seruili dirimat coniugium?

R Espondeo: Error conditionis seruili dirimit matrimonium, siue sit antecedens siue concomitans: modò tamen is, qui contrahit cum illo errore, sit liber. Patet hoc ex Capitulo *Ad nostrā*, de Coniugio seruorum. & Capitulo *Si quis liber, 29. quæst. 2.*

Speciatim Probatur de errore *Concomitante*: quia qui sic contrahit, verē ignoranter contrahit, ac proinde non efficitur Matrimonium. Nam in Capitulo *Ad nostrā*, absolvē dicitur *Non esse matrimonium, quando liber ignoranter contrahit cum serua*. Idem patet ex multis Canonibus 29. qu. 2. qui requirunt cognitionem conditionis seruili.

Neque satis est, quod liber ita sit dispositus, vt veler contrahere, quamvis sciret sponsa conditionem; quia non idcirco re ipsa vult, vt suprā dictum est. Si tamē exprimeret se consentire quamvis sponsa esset serua, vel si sic faltem consentiret interiorū dum contrahit, esset verum Matrimonium.

Notandum hic Primō: Si seruus contrahat cum serua, quamvis ignoret eius conditionem, validum erit matrimonium: quia par est vtrius que conditio.

Notandum Secundō: Si liber dubitet de seruitute sponsae, vel contrā: & nihilominus contrahat: validum erit matrimonium: quia non censetur ignoranter contraxisse.

Notandum Tertiō: Si liber qui contraxit cum serua ignoranter, postea cognoscat eius conditionem, & nihilominus accedat ad eam affectu maritali, validatur matrimonium, salvo decreto Concilij Tridentini, quod requirit Parochi & testium presentiam. Ratio est: quia tali coniunctione censetur de nouo velle contrahere, cūm sciat matrimonium haec tenus non fuisse validum.

Petet: Quando aliquis dubitat de seruitute alterius contracto iam matrimonio, Vtrum fiat validum matrimonium si accedat ad coniugem?

Respondeo Primō: Certum est effici validum matrimonium, si accedat affectu maritali exigens debitum.